

“தேவனுடைய இஸ்ரவேல்” “THE ISRAEL OF GOD”

திறவுகோல் வசனம் : 1பேதுரு 2:9 “நீங்களோ, உங்களை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியாயும், ராஜாீகமான ஆசாரியக்கூட்டமாயும், பரிசுத்தஜாதியாயும், அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமாயும் இருக்கிறீர்கள்”

கிறிஸ்துவின் சபை மற்ற ஜனங்களிடமிருந்து வேறுபட்டிருப்பதாகவும், தனித்துவம் வாய்ந்ததாகவும் உள்ளது என நமது திறவுகோல் வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் பேதுரு குறிப்பிடுகிறார். நமது கர்த்தர் வருவதற்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர், யூதர்கள் தாங்கள் தேவனுடைய ஜனங்கள் என புரிந்திருந்தனர். மோசேயின் மூலமாக அவர் அவர்களுடன் விசேஷித்த உடன்படிக்கை செய்திருந்ததால், அதன்மூலம் அவருடைய பிள்ளைகளாக அவர்களை ஏற்படுத்தியது. அவர்களுக்கு சில வாக்குத்தத்தங்களையும் கொடுத்திருந்தார், அது அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை கைக்கொள்வதை சார்ந்திருந்தது. இவ்வாறாக, சில விசேஷித்த வாக்குத்தத்தங்களுக்காக அவர்கள் அவருடைய தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சுதந்தரவாளிகளாக இருந்தது, அவர்களது கீழ்ப்படிதலை நிபந்தனையாக கொண்டிருந்தது. அதோடுகூட, குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளில்லாத மற்ற வாக்குத்தத்தங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. தேவன் அவர்களிடத்தில் ஒரு புதிய உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தப்போவதாகவும், அவர்களிடமிருந்த கல்லான இருதயத்தை எடுத்துப்போட்டு, ஒரு புதிய இருதயத்தை அவர்களுக்குத் தருவதாகவும் வாக்களித்திருந்தார். ஆனால் முதலாம் வருகைக்குப்பிறகு, ஒரு வேறுபட்ட ஏற்பாடு துவங்கியது.

சுவிசேஷயுகத்தின்போது விசேஷித்த ஜனங்களை அழைக்கும் தேவனுடைய திட்டத்தின் புதிய அம்சத்துக்கு அப்போஸ்தலர் கவனத்தைத் திருப்புகின்றார். புதிய தேசம் மற்றும் இஸ்ரவேல் தேசம் ஆகிய இரு வகுப்பினர்களுக்கு இடையே போட்டிகள் ஏற்படுவதில்லை. ஏனென்றால் மாமசீக இஸ்ரவேலுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்கள் பூமிக்குரியவை. ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்குக் கொடுக்கப்பட்டதோ ஆவிக்குரியவை. யூதர்கள் விசித்திரமான ஜனங்கள்(உபா14:12). உலகத்தினின்று தேவன் பிரித்தெடுத்திருந்த விசேஷித்த ஜனங்கள். அவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சந்ததி அல்லது ஜாதியாக, ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபு மூலமான ஆபிரகாமின் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சந்ததி அல்லது ஜாதியாக இருந்தனர். தேவன் ஆபிரகாமுக்கு கொடுத்த முந்தைய வாக்குத்தத்தங்களின்படியேயும், நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் மூலமும், இந்த விசேஷித்த சந்ததியாகிய யூதர்கள், இஸ்ரவேலர்கள் தேவனால் தம்முடைய ஜனங்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

ஆனால் பெந்தெகொஸ்தே நாளிலிருந்து, உலகத்தில் மற்றொரு வேலையை தேவன் துவங்கியுள்ளார். வேறொரு விசேஷித்த சந்ததி, குறிப்பிட்டதோர் நோக்கத்திற்காக பிரித்தெடுக்கப்பட்டு, தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இந்த சந்ததியினர் அனைவரும் பரிசுத்தமாய் இருப்பார்கள். பரிசுத்தவான்களைத் தவிர வேறொருவரும் அதில் இருப்பதில்லை. முந்தைய ஜாதியினருக்கு ஆசாரியத்துவம் இருந்தது, ஆனால் இந்த புதிய ஜனங்கள் முழுவதும் ஆசாரிய இராஜ்யமாய் இருப்பார்கள். சபைக்கு இந்த விளக்கம் எவ்வாறு பொருந்துகிறது என்று நாம் காண்கிறோம். ஆரோனும் அவர் குமாரர்களும் சில வகைகளில் அடையாளமாக இருப்பதாக அப்போஸ்தலர் பவுல் சுட்டிக் காட்டினாலும், தேவனுடைய திட்டங்களின் அனைத்து அம்சங்களிலும் அவர்கள் அடையாளமாகக் குறிக்கப்படுவதில்லை. இயேசு எவ்வாறு ஒரு பலியாக மரிப்பார், அவரின் அனைத்து பின்னடியார்களும் எவ்வாறு பலி செலுத்துபவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதை அவர்கள் அடையாளப்படுத்தினார்கள். ஆனாலும் லேவியர்களின் ஆசாரியத்துவத்தினை தேவன் நிறுவினபோது, அவர் மனதில் கொண்டிருந்த உயரிய ஆசாரியத்துவத்தை ஆரோனும் அவரது குமாரர்களும் அடையாளப்படுத்துவதில்லை. இந்த உயரிய ஆசாரியத்துவ முறைமை, இராஜாவும் ஆசாரியருமான மெல்கிசேதேக் முறைமையில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது(எபி 6:20).

எதிர்காலத்தில் சபையின் இரட்டிப்பான அலுவல்

இயேசுவானவர் தாமே இந்த உயரிய ராஜீக அல்லது, இராஜ ஆசாரியராகவும், அவரது சபை இந்த நிஜமான மெல்கிசேதேக்கின் சரீரமாகவும் உள்ளது. புதியமுறைமையின்படி இராஜாக்களாக ஆளுகை செய்யும் முன்னரும், ஆசாரியர்களாக ஊழியம் செய்யும் முன்னரும், ஒருசில வழிமுறைகளினூடாய் அவர்கள் கடந்து செல்லவேண்டும். இந்த கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய உறுப்பினர்கள் முதலாவது உருவாக்கப்பட்டவேண்டும். இது ஒரு புதிய சந்ததி, அனைவரும் பரிசுத்தஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள். இயேசுதமது உடன்படிக்கையின்போது, பரிசுத்தஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, புதுசிருஷ்டியாகி, ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவராக இருந்ததுபோல, அவரது அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுகின்றவர்களாகிய சபையும், அவர்களில் இந்த புதிய உருவாக்கப்படுதலின் வல்லமை செயல்பட துவங்குமுன், அவர்கள் முதலாவது முழுமையான அர்ப்பணிப்பு செய்தல் வேண்டும்.

இந்த வல்லமையானது கர்த்தராகிய இயேசு ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து செயல்படத் துவங்கி, அவரது உயிர்த்தெழுதலில் நிறைவடைந்தது. அதுபோன்றே, நம்மிடையேயும் இருக்கும். மரணபரியந்தம் நாம் நமது உண்மைத்தன்மையை நிரூபிக்கும்போது, இவ்வல்லமையானது தன் பணியை நிறைவேற்றி முடிக்கும். ஆசாரிய வகுப்பார் அனைவருக்குள்ளும் இப்பணி நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும்போது, உண்மையாகவே அவர்கள் பரலோக மட்டத்தில் அப்பொழுது ராஜீக ஆசாரியக்கூட்டமாக இருப்பார். பரிசுத்தஆவியின் இந்த வல்லமை, உருவாக்குகின்ற அல்லது ஜெனிப்பிக்கின்ற வல்லமை மட்டும் அல்ல, மாறாக அது அபிஷேகம் பண்ணும் வல்லமையாகும். ஆசாரியத்துவப் பணிக்கு மாத்திரம் அல்லாமல், ராஜீகத்துவத்திற்கும் உரியதாக இந்த அபிஷேகம் இருக்கும். விசேஷித்த அரசின், தெய்வீக அரசின் பிரதிநிதிகளாய் இவர்கள் இருப்பதால், இந்த புதிய சிருஷ்டிகள் பரிசுத்த ஜாதியாராவார்.

பரிசுத்த ஜாதி – நிழலும் பொருளும்

பரிசுத்த ஜாதியாய் இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில், அடையாளமான வழியில் இஸ்ரேயலர் பரிசுத்த ஜாதியாயிருந்தனர். ஆனால் பரந்த நோக்கத்தில், சபை மனுக்குலத்தினின்று பிரித்தெடுக்கப்பட்ட விசேஷித்த பரிசுத்த ஜாதியாக உருவாகின்றது. உலக மனுக்குலத்தின் மத்தியில் வாழும் நாம், ஒவ்வொரு விதத்திலும் பிரித்தெடுக்கப்பட்ட ஜாதியினராக இருக்கிறோம். நாம் நமது பிரமாணங்களையும் அவர்களது பிரமாணங்களையும் கைக்கொள்கின்றோம். நாம் அதிகாரங்களுக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும் – இவைகளை கர்த்தர் அனுமதித்திருக்கிறார் என்றும், நாம் அவைகளுக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்க வேண்டுமென விரும்புகிறார் என்றும் உணர்ந்து, அங்கெல்லாம் நம் மனசாட்சிகள் பலிசெலுத்தப்படாது. கர்த்தருடைய இராஜ்யத்தின் பிரதிநிதிகளாக அவரது செய்தியை நாம் அறிவிக்க வேண்டுமென்று நமக்குக் கூறுகின்றார். அவர்கள் எதிராளியினால் குருடாக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக, உலகம் கலகம் புரிகிற சூழலில் உள்ளதாக அவர் நமக்குக் கூறுகிறார்.

ஆகவே அவரது நன்மையையும், அவர் நிறைவேற்ற தீர்மானித்திருக்கிற அவரது திட்டங்களையும் மனிதரிடத்தில் கூறவும், அவரது செய்திக்கு செவிகொடுக்கும் காதுள்ளவர்களின் இருதயத்தை கர்த்தரிடமாய் திரும்பப் பண்ணுவதற்கு தூதராக நம்மை அனுப்புகின்றார். இந்த செய்திக்கு அநேகர் செவிசாய்ப்பார்களென நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது என நமக்குக் கூறுகின்றார். ஏனென்றால் அவர்கள் புரிந்துகொள்ளாதபடி அவர்கள் குருடராயும் செவிடராயும் இருப்பார்கள். ஆனாலும் படிப்படியாக அவர்களின் குருட்டுத்தனம் நீக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கென்று அவர் வைத்திருப்பதை அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாய் இருப்பார்கள் என நமக்கு வாக்களித்துள்ளார்.

உலகம் நம்மைப் புரிந்துகொள்ளாது – நாம் வேறுபட்டதொரு ராஜ்யத்திற்குரியவர்கள் என அவர்கள் அறியார்கள். ஆனால் நாம் அவர்களைப் புரிந்திருக்கிறோம். அப்போஸ்தலர் கூறும் வண்ணம், “ஆவிக்குரியவன் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து நிதானிக்கிறான்”. ஆனால் உலகத்தாரால் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. ஏனென்றால் ஒருவராலும் தங்கள் மனநிலைக்கு அப்பாற்பட்டு புரிந்துகொள்ள முடியாது. பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட நாமோ ஜென்ம சபாவமானவைகளையும் புரிந்துகொள்ளமுடியும், ஆனால் ஜென்ம சபாவமானவர்களோ ஆவிக்குரியவைகளை புரிந்துகொள்ளமுடியாது. “அவைகள் ஆவிக்கேற்ற பிரகாரமாய் ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படுகிறவைகளானதால், அவைகளை அறியவமாட்டான். அவைகள் அவனுக்குப்

பைத்தியமாகத் தோன்றும்”. ஆகவே நாம் ஆறாயிரம் ஆண்டுகள் பாவத்தில் விழுந்துபோயுள்ள கோணலும் மாறுபாடுமான சந்ததி அல்லது ஜாதியின் மத்தியில் வசிக்கின்றோம். நமது கர்த்தர் கூறியதுபோன்று, “நான் உலகத்தானல்லாததுபோல, அவர்களும் உலகத்தாரல்ல” – யோவான் 17:16.

நமது தற்போதைய மகிமையான சிலாக்கியம்

நாம் கர்த்தருடைய பார்வையில் விசேஷித்த ஜனங்களாக இருக்கிறோம். “விசேஷமானவர்கள்” என்ற இந்த வார்த்தை, பிரித்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்கள் என்று குறிக்கிறது. அதாவது தேவன் நமக்காக விசேஷமானவற்றை செய்துள்ளார் என்பதைக் குறிக்கிறது. கர்த்தர் இயேசு நம்மை கிரயத்துக்கு கொண்டுள்ளார். அவரது தகுதியான விலைக்கிரயம் நமக்காக செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த விலைக்கிரயம் ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்களுக்காகவே இன்னும் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அப்போஸ்தலரின் செய்தி இவர்களுக்கே ஆகும். இந்த விசேஷித்த ஜனங்களை தெரிந்தெடுப்பதில், தேவன் என்ன நோக்கம் வைத்திருந்தார்? அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை நாம் அறிவிக்கும்படிக்கு ஆகும். அவரது புண்ணியத்தை அறிவிக்க விரும்புவதற்கு தேவன் பெருமையுடையவரா அல்லது தகுதியற்றவரா? அப்படியல்ல, தம் சிருஷ்டிகளுக்கென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிற மாபெரும் ஆசீர்வாதங்களை அவரது புண்ணியங்கள் வெளிப்படுத்தும் என்பதற்காகவே, தேவன் தம் புண்ணியங்களை அறிவிக்க விரும்புகிறார்.

“தேவன் தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ, அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்”. என்று நாம் மனிதர் மத்தியில் கூறும்போது, அவரது புண்ணியங்களை அறிவிக்கின்றோம். அப்படி செய்வதன்மூலம் நாம் தேவனை மகிழ்விக்க முடியாது, அவர் ஏற்கனவே மகிழ்ச்சியாக உள்ளார். ஆனால் இப்படி செய்வதன்மூலம் செவிகொடுக்கும் ஜனங்களுக்கு பெரும் நன்மை செய்கின்றோம். தேவன் மீண்டுமாக தமது தயவுக்குள் அவர்களை கொண்டுவருவார். அவர்களது சாபத்தை நீக்குவார் என்பதை விளங்கப் பண்ணுகின்றோம். ஆகவே இப்பொழுது தேவனது புண்ணியங்களை கூறுவதென்பது மாபெரும் சிலாக்கியமாகும். ஆனால் அந்தோ! பரிதாபம்! செவிகொடுக்கும் காதுகளை அநேகர் பெற்றிருப்பதில்லை. ஆனாலும் மனிதர்கள் தேவனிடம் திரும்ப நம்மாலான உதவிகளை அவர்களுக்கு செய்வதன்மூலம், நம் எஜமானின் புண்ணியங்களை அறிவித்து, நம் வைராக்கியத்தை வெளிப்படுத்துவோம்.

இராஜ்யத்தில் மனுக்குலத்தை ஆளுகை செய்வதும், பாவத்தை நீக்கி ஜனங்களை சொஸ்தமாக்கி நல்வழிப்படுத்துவதும், அவர்களது சிருஷ்டிகருடன் சீர்பொருந்தப் பண்ணுவதும் படிப்படியாக நிறைவேற வேண்டிய மாபெரும் பணியாகும். இது நிறைவேற ஆயிரமாண்டுகள் தேவைப்படுகிறது. இந்த மகிமையான பணி நம்முடையது. தேவனுடைய சுதந்திரராயும், கர்த்தர் இயேசுகிறிஸ்துவுடன் உடன்குதந்திரராயும், தேவதூதர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்திருப்பதென்பது எவ்வளவு அற்புதமானது! “எல்லா துரைத்தனத்துக்கும், அதிகாரத்துக்கும், வல்லமைக்கும், கர்த்தத்துவத்துக்கும், இம்மையில் மாத்திரமல்ல, மறுமையிலும் போப்பெற்றிருக்கும் எல்லா நாமத்துக்கும் மேலாய் அவர் உயர்ந்திருக்கத்தக்கதாக” பிதாவாகிய தேவனுக்கு அடுத்தபடியாக கர்த்தர் இயேசு இருப்பதுபோல, நாம் அவருக்கு அடுத்தபடியாக இருப்போம்.

மரணபரியந்தம் உண்மையுள்ளவனாயிரு

நாம் கனத்தை தேடுபவர்களாய் மாத்திரமல்ல, தேவன் இந்த வகுப்பாருக்கு ஊழியத்தின் சிலாக்கியத்தையும் தர விரும்புமாயுள்ளார். செவிடாயுள்ள அனைவருடைய காதுகளையும் திறப்பது, நம் தேவனை புரிந்துகொள்வதற்காக அவரை அறியப்பண்ணவும், முழு உலகமும் காணும்படி விழிப்புணர்வு தரவும், முழு உலகும் கர்த்தரை அறிகிற அறிவினால் நிறைந்திருக்கப் போவதை அவர்கள் உணரச் செய்வது போன்ற சிலாக்கியங்களைப் பெறுகிறார்கள். “சமுத்திரம் ஜலத்தினால் நிறைந்திருக்கிறதுபோல, பூமி கர்த்தரை அறிகிற அறிவினால் நிறைந்திருக்கும்” (ஏசாயா 11:9). தேவனுக்கு முன்பாக உண்மையுள்ளவர்களாக தங்களை முழுமையாக நிரூபித்தவர்களைக் கொண்டு மாத்திரமே இந்த வருங்காலத்தின் மகிமையான பணிகள் நடப்பிக்கப்படும். நற்செய்தியினை அறிவித்து, அவரது புண்ணியங்களை வெளிப்படுத்துவதில் கவனக்குறைவாக இருந்தாலோ அல்லது மாறுபாடு காண்பித்தாலோ, நாம் அந்த ராஜ்யத்திற்கு

தகுதியானவர்களல்ல என்பதை நாம் வெளிப்படுத்துவோம். இறுதிவரை தங்கள் உண்மைத்தன்மையையும், விசுவாசத்தையும் நிரூபிப்பவர்களையே கர்த்தர் படிப்படியாக உயர்த்துவார்.

இப்படி செய்வதன்மூலம், மனிதர்கள் பின்பற்றும் முறைமையையே தேவன் செயல்படுத்துகிறார். மனிதர்கள் பிறப்பதற்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்னமே, தேவன் தமது திட்டங்களை வகுத்திருந்தார். இருப்பினும், ஞானவான்கள் உள்ளுணர்வுகளினால் சில கொள்கைகளை பின்பற்றுகின்றனர். நெப்போலியன் தான் கைப்பற்றிய தேசங்களில் தனக்கு விசுவாசமாயிருந்த பல்வேறு நபர்களை பிரபுக்களாக ஆக்குவதற்கு கட்டளையிட்டிருந்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது. நமது கர்த்தர் கூறுகிறார்; “நீ மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு அப்பொழுது ஜீவகிரீடத்தை உனக்குத் தருவேன்”- வெளி 2:10. ஆகவே, “அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்கு” ஒவ்வொரு நிலைப்பாட்டிலிருந்தும் நாம் மாபெரும் உற்சாகத்தை அடைகிறோம். நாமும் ஒரு காலத்தில் இருளில் இருந்தோம், இப்போதோ வெளிச்சத்தில் உள்ளோம் என்பதை இந்த வேதப்பகுதி நமக்கு உணர்த்துகின்றது.

ஒப்பீட்டளவில் பார்க்கும்போது, சிலரே இந்த அனுபவத்தை அடைந்துள்ளனர். பாவத்தினின்றும் அறியாமையினின்றும் எழுப்பப்பட்டு, தேவனுடைய திட்டங்களை உள்ளான இருதயத்தில் உணரக்கூடியவர்களே இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு இந்த பரிசுத்த ஜாதியின் அங்கங்களாகவும், விசேஷித்த சந்ததியாராயும் ஆனவர்களைத்தவிர, வேறு எவரும் இந்த வெளிச்சத்தைப் பெறமுடியாது. தேவனுடைய மாபெரும் தயவைக் கூறி, அந்தகாரத்திலிருந்து வெளியேறி வெளிச்சத்திற்கு வர, உலகிற்கு செய்யப்படுகின்ற உதவியைக் காட்டிலும் பெரும் உதவியை நாம் செய்திட முடியாது. நாம் பிரகாசித்திடும்படி நமக்கு வெளிச்சம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நமது உள்ளத்தில் இருந்து நாம் பாடும்படி இயக்கப்படுகிறோம்;

அனைத்தும் இயேசுவுக்கே, அனைத்தும் இயேசுவுக்கே

என்னுடையவை அனைத்தும் ஈடுபலியினால் மீட்டதன் வல்லமையே”

என் சிந்தைகள், வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்கள் அனைத்தும்,

என் வாழ்நாள் முழுவதும் மீட்பின் வல்லமையே...

நாம் நமக்குச் சொந்தமானவர்கள் அல்ல

தீத்து 2:14இல் அப்போஸ்தலர் பவுல் இதைப்போன்ற கருத்தையே முன் வைக்கின்றார்: “தமக்குரிய சொந்த ஜனங்களாகவும், நற்கிரியைகளைச் செய்ய பக்தி வைராக்கியமுள்ளவர்களாகவும்...” இங்கு அவரால் குறிப்பிடப்படும் ஜனங்கள், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் நிறைவேற காத்திருக்கும் தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களையாவர். ஆண்டவரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகையில்(பரோஷியா – வந்திருத்தல்), அவர்களுக்கு அக்காரியங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் தாங்கள் கிரயத்திற்கு கொள்ளப்பட்டதை அவர்கள் என்பதை தெளிவாக உணர்கிறார்கள். சில மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், 1பேதுரு2:9 வசனத்தை, நற்கிரியைகள் செய்ய பக்திவைராக்கியமுள்ள, கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்ட ஜனங்கள் என்கின்றனர். கர்த்தருடைய ஜனங்கள் என்பவர்கள் கிரயத்திற்குக் கொள்ளப்பட்டிருந்து, மீட்கப்பட்டவர்கள். வீழ்ச்சியின் நிமித்தம் அவர்கள் எந்த நிலையிலிருந்தாலும், அந்த நிலையில் இருந்து மீட்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்போஸ்தலர் பவுல், சில குறிப்பிட்ட பாவங்களை மறுபரிசீலனை செய்யும்போது, “உங்களில் சிலர் இப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தீர்கள், ஆயினும் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலும், நமது தேவனுடைய ஆவியினாலும் கழுவப்பட்டீர்கள், பரிசுத்தமாக்கப்பட்டீர்கள், நீதிமானாக்கப்பட்டீர்கள்” என குறிப்பிடுகிறார்- 1கொரிந்6:9-11.

தீத்து2:14இல் உள்ள சிந்தையும் அதற்கொப்பாக உள்ளது. நீங்கள் விசேஷித்த ஜனங்கள், பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து கிரயத்திற்குக் கொள்ளப்பட்டவர்கள், அப்படிப்பட்ட அனைவரும் “விசேஷித்தவர்கள்”. மீதமுள்ள மனுக்குலத்தினின்று வேறுபட்டவர்கள். மனுக்குலத்தின் மத்தியிலும், கிறிஸ்தவ மண்டலத்தின் மத்தியிலும் சில தீயவர்களைக் காணமுடியும், அதே சமயத்தில், புறஜாதியார் மத்தியில் சில நற்பண்புடையோரையும் நம்மால் காணமுடியும். ஆனால் பரிசுத்த பவுல் குறிப்பிடும் விசேஷித்த ஜனங்கள், மற்றவர்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவர்கள்- அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புதிய சிருஷ்டிகள்.

இவர்களுக்கு “பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின”. இவர்கள் புதிய நம்பிக்கைகளையும், புதிய குறிக் கோள்களையும் உடையோராயுள்ளனர். இப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள எவருக்கும் கொடுக்கப்படாத உயரிய ஸ்தானத்தை அடையும் நம்பிக்கையை இவர்கள் பெற்றுள்ளனர். அதாவது, மேசியாவின் இராஜ்யத்தில் கூட்டாளிகளாக ஏற்படுத்தப்படுவர். இவைகள் மிகவும் அற்புதமான நம்பிக்கைகளாயுள்ளன. விசுவாசத்தினால் தங்களுக்கு சொந்தமாக்கிக்கொள்ளும் இந்த நம்பிக்கைகள், மற்ற எல்லா ஜனங்களிடமிருந்தும் தனித்தன்மையுடையோராயும், பிரிக்கப்பட்டோராயும், விசேஷித்தோராயும், வேறுபட்டோராயும் உருவாக்குகின்றது.

விசேஷித்த ஜனங்களின் பண்புகள்

மற்றவர்கள் தற்காலத்தின் ஆதாயங்களையும், மேன்மையான தனித்தன்மைகளையும் எதிர்பார்க்கும் வேளையில், தேவன் இவர்கள் மனதில் ஏற்படுத்தியுள்ள அற்புதமான காரியங்களைக் கண்டு, இவ்வுலகத்தின் அனைத்து காரியங்களையும் குப்பையும் தூசிமுமாய் எண்ணுவார்கள். “வில்லையேற்பெற்ற முத்தை” அவர்கள் கண்டிருந்து, அதை வாங்க தங்கள் அனைத்தையும் கொடுத்திருக்கின்றனர். தேவனுடைய இராஜ்யமே மதிப்புமிக்கது என்று இவர்கள் கண்டு, அதை இப்போது அடையமுடியும், அல்லது ஒருபோதும் அடையமுடியாது என்பதைக் காண்கின்றனர். இந்த முத்தாகிய இராஜ்யத்தை அடையும் நிபந்தனைகளை அறிந்துகொண்டு, அதை வாங்கி நன்மையானதாக ஆக்குவதற்கு முயற்சிக்கின்றனர். சுயத்தை பலிசெலுத்துதல் எந்த சூழ்நிலையிலும் தேவனுக்கு உண்மையாயிருத்தல், எதிர்மறையான சூழலிலும் இறுதிவரை பொறுமையுடன் சகித்தல் போன்றவைகளே நிபந்தனைகளாயுள்ளன.

இந்த விசேஷித்த ஜனங்கள் இந்தப் பணியை தங்களில் நிறைவேற்றத் தேடுகின்றனர். ஏனெனில், இவைகள் கற்பனை செய்வதற்கும்மேலான மிக கிருபையுள்ள குணாதிசயங்களாயும், இயல்புகளாயும் இருப்பதை அவர்கள் காண்கின்றனர். இதன் காரணமாக, இவர்கள் இருமடங்கு அக்கறையாயுள்ளனர். நற்கிரியைகளில் வைராக்கியங் கொண்டுள்ளனர். மற்றவர்கள் நலமாயும் மகிழ்ச்சியாயும் இருப்பதையே இவர்கள் விரும்புகின்றனர். மேலும் இவர்கள், தேவனைக் குறித்த அறிவை மற்றவர்களுக்கும் பரப்ப விரும்புகின்றனர். தேவன் பிரியப்படும் காரியங்களை இவர்கள் நேசிக்கின்றனர். ஏனென்றால் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் ஆவியைப் பெற்றுள்ளனர். இவர்கள் சமூக சீர்திருத்தம், தன்னடக்க சீர்திருத்தம் மற்றும் அனைத்து சீர்திருத்தங்களிலும் நாட்டம் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் இந்த சீர்திருத்தங்களில் அவர்கள் ஈடுபடுவார்கள் என்பது இதன் அர்த்தமல்ல. ஒரே மனிதன் பெரிய பிரசங்கியாகவோ, வெற்றிகரமான விவசாயியாகவோ, வெற்றிகரமான வக்கீலாகவோ இருக்கமுடியாது. அவர் ஒரு பெரிய விவசாயியாக வேண்டுமானால் மற்ற காரியங்களை பெருமளவில் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும். அல்லது அவர் பெரிய பிரசங்கியாக இருப்பாரேயானால் மற்ற அநேக காரியங்களின் பெரும்பகுதியை அவர் விட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். இருப்பினும் அவர் இவை அனைத்திலும் பிரியம் கொள்ளலாம்.

அதேபோன்று தான் இந்த விசேஷித்த ஜனங்களிடத்திலும் காண்கிறோம். பிதாவிடமிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட பணி அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. செய்துமுடிக்க வேண்டிய மிக முக்கியமான பணிகளாக அவைகள் இருப்பதை அவர்கள் உணர்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அவர்களின் கவனத்தை அரசியல் சீர்திருத்தம், சமூக சீர்திருத்தம், அல்லது பிற சீர்திருத்தங்கள் போன்ற தங்களுடையதல்லாத பிற வெளி வேலைகளுக்கு கவனம் செலுத்தமுடியாது. இந்த காரணங்களுக்காகவே இவர்கள், நடைமுறை ஜனங்கள் அல்ல, கொள்கைவாதிகள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். இருப்பினும் இவர்கள் மிக நடைமுறைத் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் தேவனுடைய திட்டமே எல்லாவற்றிலும் மிகவும் நடைமுறைக்கேற்ற திட்டமாகும். இந்த ஜனங்கள், உடன் வேலையாட்களாக ஞானமான வழியை தேர்வு செய்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் மற்றவர்களிடம் குறை கண்டுபிடிப்பதில்லை. காண்பதற்கு கண்களும் கேட்பதற்கு காதுகளும் உள்ளவர்கள் மட்டுமே, இவைகளை கிரகிக்கின்றனர். அவர்கள் காண்பதற்கு அப்பால் மற்றவர்கள் செல்லமுடியாது என்பதை அறிந்துள்ளனர். இந்த விசேஷித்த ஜனங்களின் தனித்தன்மைகள் வாழ்க்கையின் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் விரிவடைகிறது.

நற்காரியங்கள் எவைகளை உருவாக்குகிறது

எல்லா சத்தியங்களையும் ஒரே நேரத்தில் குறிப்பிடக்கூடாது என்பதைக் குறித்த ஞானம் இந்த ஜனக்கூட்டத்துக்கு உண்டு. மூன்றரை ஆண்டுகளாக தம்முடன் நெருக்கமாக இருந்த தமது

பின்னடியார்களுக்கு எஜமானர் கூறினார்; “இன்னும் அநேகக் காரியங்களை நாம் உங்களுக்கு சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கிறது, அவைகளை நீங்கள் இப்பொழுது தாங்கமாட்டீர்கள்” (யோவான்16:12). கர்த்தருடைய ஜனங்கள் பிறரை இடறச்செய்யாமல், அதேசமயம், மிகவும் ஆதாயமளிக்கும் வகையில் நன்மை செய்ய ஆவல் கொண்டுள்ளனர். அப்படியென்றால் இந்த விசேஷித்த ஜனங்கள் செய்யும் நற்கிரியைகள் என்பது, தேவனுடைய பணிகளை செய்வதில் வைராக்கியம் காண்பிப்பதில் உள்ளது. கர்த்தராகிய இயேசு கூறியதுபோன்று, “பகற்காலம் இருக்கும்படி நான் என்னை அனுப்பினவருடைய கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும்” (யோவான்9:4).

தேவனுடைய ஆவியைப் பெற்றிராது, எதிராளியின் ஆவியை அதிகம் கொண்டுள்ள உலகம் இவைகளை அங்கீகரிக்காது. உலகம் ஓரளவு பொல்லாங்கிலும், மாய்மாலத்திலும் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. பரிசேயர்களிடம் இயேசு பேசியபோது, “நீங்கள் உங்கள் பிதாவாகிய பிசாசானவனால் உண்டானவர்கள்” (யோவான் 8:44). தேவனுடைய வழியில் கர்த்தர் நடந்தபோது, அவருடைய நடைமுறை, அவர்களுக்கு ஆக்கினைத் தீர்ப்பைத் தருவதாய் இருந்தது. ஆகவே கர்த்தர், “இருள் வெளிச்சத்தை எதிர்க்கிறது” என்று பிரகடனப்படுத்தினார். மேலும் இந்த யுகத்தின் முடிவுவரை அது அப்படியாகவே இருக்கும் என முன்னெச்சரித்துள்ளார். அவர் சந்தித்த உபத்திரவங்கள் போன்றே, தம்மை பின்பற்றுகின்றவர்களும் சந்திக்க நேரிடும் எனவும் எச்சரித்துள்ளார். ஆனால் சத்தியத்தின்மீது ஆவலோடும் வைராக்கியத்தோடும் அவர்கள் இருக்கவேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தேவன் நன்மை நற்கிரியை செய்யும்படிக்கு அழைத்துள்ளபடியால், அவை நமக்கெதிராக பொறமையையும் வெறுப்பையும், பிறரிடமிருந்து எதிர்ப்புக்களையும் வருவித்தாலும், நாம் மிகுந்த வைராக்கியம் காண்பித்தல் வேண்டும். அவர் நிமித்தம் உபத்திரவப் படுவதற்கென்று அழைக்கப்பட்டிருப்போமானால் நாம் களிசூரவேண்டும். உலகம் இந்த நற்கிரியைகளை தற்காலத்தில் அங்கீகரிக்கவில்லை என்றாலும், அவர்களின் சந்திப்பின் நாளிலே படிப்படியாக அதைப் புரிந்துகொள்வார்கள்(1பேதுரு2:12). தேவனுடைய திட்டமே மிகச்சிறந்த திட்டமாக அவர்கள் காண்பார்கள். உலகத்திற்கு பொதுவான ஆசீர்வாதத்தை கொண்டுவரும் வாய்க்காலாக, மகிமையடைந்த சபை இருக்கும்.

விசேஷித்த ஜனங்கள் மாத்திரமே இந்தக் காரியங்களை தற்போது புரிந்துகொள்வார்கள். இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம் கூறினார் ; “பரலோக இராஜ்யத்தின் இரகசியங்களை அறியும்படி உங்களுக்கு அருளப்பட்டது, அவர்களுக்கோ அருளப்படவில்லை. அவருடைய வார்த்தையைக் கேட்கச்சென்ற திரளான ஜனங்கள், அவர்கள் கண்டும் காணாதவர்களாயும், கேட்டும் கேளாதவர்களாயும், உணர்ந்துகொள்ளாதவர்களாயும் இருக்கிறபடியால், நான் உவமைகளாக அவர்களோடே பேசுகிறேன்(மத்தேயு13:11,13). இந்த விசேஷித்த உறவினர்கள் வந்திருப்பவர்கள் மட்டுமே இவைகளைப் புரிந்து கொள்வார்கள். “கர்த்தருடைய இரகசியம் அவருக்குப் பயந்தவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தம்முடைய உடன்படிக்கையைத் தெரியப்படுத்துவார்”- சங்25:14.

அநேகர் இந்த சத்தியங்களை சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்வதையும், பின்னர் தேவனிடத்தில் தங்களை உடன்படிக்கை மூலம் அர்ப்பணிப்பது மட்டுமே சத்தியத்தில் மேம்பாடு அடைவதற்கான ஒரே வழி என்பதை மறந்தவர்கள் போல் காணப்படுவதையும் நாம் கண்டடைகிறோம், அவர்கள் உடன்படிக்கை செய்யத் தவறுவார்களேயானால், முன்னேற்றமடைவதில் நிச்சயம் தோல்வியடைவார்கள். இதைக் குறித்த சரியான சிந்தனைகளை ஜனங்களுக்குக் கொடுப்பதை நாம் உறுதி செய்துகொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு, தேவனுடைய விசேஷித்த ஜனங்களானவர்கள், நற்காரியங்களை செய்ய வைராக்கியமுள்ளவர்கள் மட்டுமே இராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்க முடியும்.
